

МЪЖЕ В 3/4 ТАКТ

интервюто с Франц-Йозеф Хайнле е проведено от Ребека Антониаду

Мъжете с къси кожени панталони стоят в кръг. Тирантите им са украсени с ръчно бродиран мотив на еделвайс, а обувките им са изработени от кожа. Те носят бели Танцьорите държат свити ръцете си напред, но щом музиката удари 3/4 такт, те вдигат коляното си и скачат от единия на другия крак, а след това пляскат с ръце последователно по бедрата, коленете или подметките на обувките си в ритъма на музиката. Те тропат силно по земята с кожените си обувки и от време на време издават силен аплодисмент. Мъжете танцуват Schuhplattler, което означава *пляскане на обувки*. Един от мъжете, които правят това от 50 години, е Франц-Йозеф Хайнле. Той е на 62 години, земеделски производител и майстор дърводелец по професия и от дългогодишен майстор (Vorplattler) в местния клуб Thalkirchdorf.

Г-н Хайнле, защо танцът се нарича „пляскане на обувки“?

Plateln означава да пляскаш обувките си. Но то включва много повече от това - ритмично пляскате по бедрата, подметките на обувките си отпред, отзад и напречно и тропвате с обувките си по пода. Има дванадесет различни начина за плясване в танца. Тези, които танцуват малко по-добре, са майстори (Vorplattler). Обучаваните се опитват да копират последователността от стъпки.

На каква възраст се учат да танцуват?

Вече тригодишните започват с прости фигури. Едната се нарича "Трите кожени чорапи". Момчетата пляскат по бедрата си и пляскат с ръце, след което последователно си подават дясната и лявата ръка и между се обръщат. След това с течение на времето се добавят други елементи.

Какво е специалното за този танц?

Промяната от танца по двойки с жени към соло танц на момчетата. Когато тази промяна работи добре, това е прекрасно усещане. И това, че сме облечени в традиционната си носия - това ни свързва. Жените носят своите красиви дрехи (дирндли), ние също (lederhosen). И когато силно аплодираме, докато танцуваме, и публиката се присъединява, тогава това е много специално за нас.

Кое е най-трудното в този танц?

Добрият танцьор трябва да има добро чувство за такт и ритъм. Нужно е също добро физическо състояние, координация и ловкост. Когато ходите, вие подскачате последователно от единия крак на другия, като от време на време обръщате краката си нагоре, за да ударите обувките си. Това може да бъде доста изтощително. Но с течение на времето, колкото повече практикувате, толкова по-лесно става.

С какво сте облечени за танците?

Носим традиционни носии. Всяка общност има своя собствена носия. Тъй като танцьорите също идват от различни общности, нашият клуб оборудва танцьорите с униформени костюми за техните изпълнения. В нашия случай, това е планинският костюм Allgäu. Ние сме облечени с къси черни панталони от еленска кожа. Когато ударим по кожата, тя издава по-добър звук. В късите панталони можем по-добре да сгъваме коленете. Носим и тиранти от зелен плат с ръчно бродиран еделвайс, бяла риза, сиви чорапи до коляното и шапка, украсена с брада от дива коза. С кожените обувки можете да тропате невероятно силно по земята.

Откъде идва танцът? Можете ли да ни кажете нещо за историята на танца?

Танцува се от средата на 19 век. Първоначално се е танцувал по двойки, като партньорът мъж импровизирал и пляскал, за да впечатли партньорката. Оттогава жените и мъжете го танцуват на краеведски вечери, селски и планински празници, клубни срещи, годишнини на приятелски съседски клубове, на майски празници, но и на частни тържества. Обикновено човек танцува по клубове до сватбата, но някои продължават и след това, като мен. Туризмът възроди още повече танца. Навсякъде в Allgäu се появяват все повече и повече групи на танцуващи.

Г-н Хайнле, смятате ли, че танцът всъщност е важно културно богатство, което си струва да бъде защитено, или вече е чисто шоу?

Това е танц, достоен за защита като културно богатство, защото свързва хората през поколенията. Млади и стари се срещат, за да тренират, да празнуват заедно, да пътуват до други общности, за да танцуват. Да бъдеш на сцената в традиционната носия, докато публиката бурно аплодира, е невероятно изживяване. Това е чиста радост от живота. Това мотивира много млади хора да се включат в клуба, след което са заплениени от хорото и традицията се запазва.